

Nr 734

av herr Hedin m. fl.
om ökad inplantering av ålyngel i Östersjön.

För yrkesfisket i Östersjön spelar ålfisket en betydande roll. Saltsjöfisket efter ål - huvudsakligen i Östersjön - redovisas i statistisk årsbok till mellan 1 130 och 1 975 ton till ett fångstvärde av mellan 12,3 och 17,1 miljoner kronor mellan åren 1966 och 1970. Det högsta värdet representerar 1966 och det lägsta 1970. Uppgifter för 1971 saknas ännu. Troligen kommer en något högre siffra än 1970 att kunna redovisas. En nedåtgående trend är dock tydlig trots att ålfisket efter t. ex. ostkusten intensifierats och rationaliserats i betydande utsträckning under senare år. Vid ostkusten är de statistiskt redovisade fångsterna av ål lägre nu än för ca 25 år sedan. År 1946 fångades t. ex. 738 ton och år 1967 703 ton. Högsta fångsten mellan nämnda år erhöles 1959 då 977 ton landades.

Bland yrkesfiskarna råder stark oro för denna utveckling och stort intresse för att åtgärder vidtages som kan öka ålfiskets avkastning. Inom fiskeristyrelsen har sedan lång tid viss forsknings- och försöksverksamhet bedrivits, och på förslag av yrkesfiskets organisationer har under de senaste åren en särskild kommitté tillsatts med representanter för dessa. Undersökningar pågår för att utröna om föreningarna av kustvattnen har någon negativ inverkan på invandringen av ålyngel från Västerhavet. Försök från Hanöbukten utvisar tämligen klart att ålen i vart fall tycks undvika den mest förorenade delen. Det torde dock ta mycket lång tid i anspråk för att med säkerhet kunna bedöma vilken påverkan ålinvandringen får av t. ex. föreningarna i Öresund.

I åtskilliga insjöar där den tidigare uppgången av ålyngel i olika vattendrag hindrats eller minskat till följd av dammanläggningar, föreningar och andra hinder har med mycket goda resultat inplantering av ålyngel skett under lång tid. Vid kusten har däremot hitintills ej skett någon sådan utsättning trots att allt talar för att det skulle vara till stor fördel för yrkesfisket av ål efter hela Östersjöskusten. För enskilda eller grupper av yrkesfiskare ter det sig emellertid mycket vanskligt att kosta på sådan inplantering då det är mycket ovisst om utsättningen kommer just dessa fiskare till godo.

Mycket talar för att den minskning i åltillgången som konstaterats under senare år är en följd av samhällets utbyggnad, genom föreningar av skilda slag och till följd av olika hinder i vattendrag som tidigare begagnades för uppgång i insjöarna och återgång därifrån till havet för vidare återvandring efter Östersjöskusten och ut i Västerhavet och slutligen Atlanten. Det borde därför vara rimligt att samhället bidrog till utsättande av ålyngel efter Östersjöskusten, i synnerhet innan säkra uppgifter kan erhållas om resultatet av en sådan utsättning. Att den

kommer att positivt påverka ålfisket i sin helhet torde vara ställt utom allt tvivel. Vilka delar av kusten som får den största nyttan av en sådan utsättning är dock ovisst.

Fiskeristyrelsen har för sin verksamhet med ålfrågan under budgetåret 1970/71 erhållit bidrag med 30 000 kr. av s. k. 2:10-medel och 30 000 kr. från anslaget Främjande i allmänhet av fiskerinäringen. Det förstnämnda anslaget är avsett för märkningsförsök m. m. och det senare för utsättning av 2 ton ålyngel med huvuddelen i Norrbotten och mindre del i Västerbotten. Utsättningen var planlagd till hösten 1971 men har till följd av svårigheten att få tag på tillräcklig mängd ålyngel vid Västkusten uppskjutits till våren 1972.

Det skulle vara synnerligen värdefullt att utöka denna utsättning också till andra delar av ostkusten, i Svealand och Götaland. Självfallet måste utsättningen följas upp med märkningar och övriga åtgärder för kontroll av effekten. Utöver från Västkusten torde det vara möjligt att erhålla ålyngel från bl. a. Norge genom den uppsamling där som Södra Sveriges fiskeriförening i Aneboda påbörjade förra året.

Vi vill sålunda föreslå att riksdagen uttalar att erforderliga medel – förslagsvis 30 000 kronor – av till Kungl. Maj:ts disposition stående medel under anslagsposten E 3 i jordbrukshuvudtiteln ställes till fiskeristyrelsens förfogande för en utökad utsättning av ålyngel efter ostkusten under år 1972.

Med stöd av vad vi här anförut hemställes

att riksdagen som sin mening ger Kungl. Maj:t tillkänna vad i motionen anförts om utökad ålyngelinplantering i Östersjön.

Stockholm den 25 januari 1972

CARL-ERIC HEDIN (m)

CLAES ELMSTEDT (c)

N. YNGVE NILSSON (m)

i Trobro

OLLE WESTBERG (fp)

i Ljusdal

ERIC KRÖNMARK (m)

HELGE KARLSSON (s)

i Ronneby